

אהת שאלתי

למדתי נענית ונהנית

חשיבותו של חינוך מגיל צעיר – לפרשת וילך

אנו במוצאי שנת השמיטה ובפרשתנו, פרשת וילך אנו קוראים על מצוה אקטואלית לימים אלו, מצות הקהל. וכך כתוב "מִקֶּץ שִׁבְעַת שָׁנִים בְּמַעַד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת, בָּבוֹא כָּל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם. הַקֹּהֵל אֶת הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת ה' אֱלֹהֶיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת". (לא, י-יב).

רש"י בשם חז"ל שואל מדוע מביאים את הטף, ומשיב: "והטף למה בא? לתת שכר למביאייהם". מה טעם בהבאת הילדים הקטנים, הם הרי לא מבינים?

אכן, השתתפות במעמד קדושה משפיע על התינוק, גם אם אינו מבין, וכיון שתכלית מעמד 'הקהל' הוא "למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה'", אזי גם מה שרואה התינוק בגיל קטן מאוד, חורט רושם בליבו ויעמוד לו לכשיגדל. גם ילדים שאינם מבינים ומשיגים את רוממות המעמד, חשים את אוירת הקדושה והרוממות של אירוע זה. הרושם העז ילווה אותם בהמשך חייהם. ממעמד זה סופגים הילדים את אוירת הקדושה. וכפי שביאר אלשיך: 'כי אין שכר לאב גדול מזה שיזכה בנו ללמוד וליראה את ה'".

רש"י הירש הוסיף עליו וכתב: 'בחג המאחד את חוגי האומה על ידי זכרון תקופת המדבר (=חג סוכות), כאשר לא חקלאות ומשא ומתן, אלא חסד הפלאים של ה' קיים את כולם, על נשיהם וטפם והגן עליהם בענני הכבוד והנהיג אותם במדבר'.

חשיבות רבה מייחסת התורה להנחלת המסורת והמורשת לדורות הבאים, ולכן כתבה שההורים מקבלים שכר על שמביאים את ילדיהם למעמד 'הקהל'. בכך מראים שאינם דואגים רק לעצמם וללימודם, אלא נעשים שותפים ונוטלים חלק באחריות הכללית של "מורשה קהילת יעקב". בכך מקיים האב את חיובו "ושננתם לבניך", באמצעות 'ולמדה את בני ישראל שימה בפייהם'.

מכאן מסר חשוב, כחלק מהחינוך, יש לייחס חשיבות לחוויות הרוחניות המשפיעות ומעצבות את דמותו של הילד. אירועים אלו בונים את אישיותו.

שבת שלום ומבורך

שנה טובה, גמר חתימה טובה